

முகப்புப் பக்கம் செய்தி விளையாட்டு வணிகம் புதுமை கலாச்சாரம் கலைகள் பய

'ஏதோ தீவிரமாகத் தவறு இருப்பதாக எனக்குத் தெரியும் - மீண்டும்': போண்டி பகுதி இரண்டு ஆண்டுகளில் இரண்டு கொடிய தாக்குதல்களால் தத்தளித்திருந்தது.

1 நாளுக்கு முன்பு

பகிர் சேமிக்கவும்

டிஃப்பனி டர்ன்புல்

போண்டி கடற்கரை

கெட்டி இமேஜஸ்

சமூகத்திலிருந்து ஆதரவு பெறுகக்கொடுத்து ஓடுகிறது - ஆனால் பதற்றம் இன்னும் நீடிக்கிறது.

டிசம்பர் 14 அன்று ஹெலிகாப்டர்கள் தலைக்கு மேல் வட்டமிட்டபோதும், சைரன்கள் அவளது புறநகர்ப் பகுதியில் இறங்கின, மக்கள் அவளுடைய தெருவில் அலறிக் கொண்டு ஓடினர், மேரிக்கு தேஜா லுவின் கடுமையான உணர்வு ஏற்பட்டது.

"அப்போதுதான் எனக்கு ஏதோ பெரிய தவறு இருப்பது தெரிந்தது - மீண்டும்," என்று அவள் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பி வழிந்தன.

தனது உண்மையான பெயரைக் கொடுக்க விரும்பாத மேரி, கடந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வெஸ்ட்ஃபீல்ட் பாண்டி ஜங்ஷன் ஷாப்பிங் சென்டரில் இருந்தார். அப்போது, மனநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரால் ஆறு பேர் குத்திக் கொல்லப்பட்டனர். அந்த சோகம் இன்னும் பலரின் மனதில் பசுமையாக உள்ளது.

இந்த சம்பவம் தொடர்பான பிரேத பரிசோதனை அதிகாரியின் விசாரணையின் முடிவுகள் இந்த வாரம் வழங்கப்படவிருந்தன, ஆனால் எட்டு நாட்களுக்கு முன்பு யூத பண்டிகையான ஹனுக்கா தொடங்கிய நிகழ்வில் இரண்டு துப்பாக்கிதாரிகள் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதை அடுத்து தாமதமானது.

காவல்துறையினரால் பயங்கரவாதத் தாக்குதல் என்று அறிவிக்கப்பட்ட இந்த தாக்குதலில், 15 பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர், அதில் 10 வயது சிறுமியின் கண்களில் முகத்தில் சாயம் பூசப்பட்டிருந்தது.

- தாக்குதலின் தொடக்கத்தில் பாண்டி துப்பாக்கிதாரிகள் வெடிபொருட்களை வீசினர் மற்றும் வாரங்களுக்கு முன்பு துப்பாக்கிச் சூடு பயிற்சி செய்தனர் என்று போலீசார் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

சானுகா பை தி சீ நிகழ்வில் இரத்தக்களரி காட்சிகளை எதிர்கொண்ட முதல் துணை மருத்துவரே, வெஸ்ட்ஃபீல் கத்திக்குத்து சம்பவத்தில் சம்பவ இடத்திலிருந்த முதல் துணை மருத்துவரும் ஆவார்.

"இப்படி ஏதாவது நடக்கும் என்று நீங்கள் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க மாட்டீர்கள்," என்று இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த 31 வயதான மேரி பிபிசியிடம் கூறுகிறார். "இங்கே எவ்வளவு பாதுகாப்பானது என்று நான் வீட்டில் என் குடும்பத்தினரிடம் தொடர்ந்து கூறுவேன்."

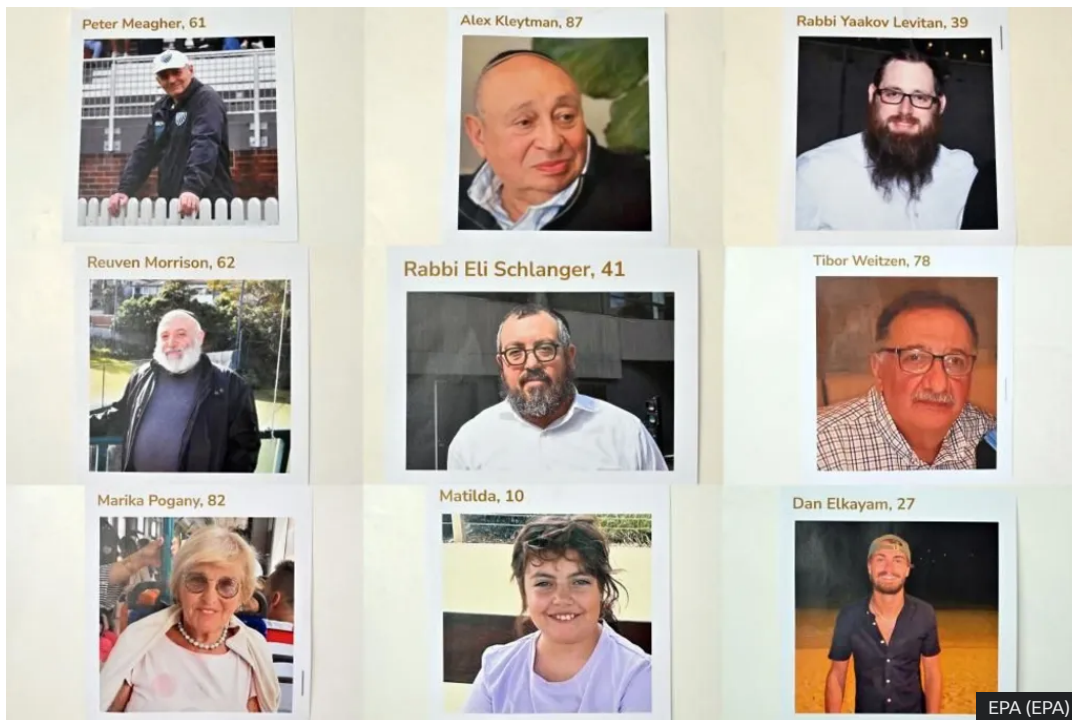
துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குப் பிற்பாடு நாள்களில் இதுதான் பரவலான உணர்வு. இதுபோன்ற ஒரு விஷயம், வெகுஜனக் கொலை, ஆஸ்திரேலியாவில் நடக்காது.

ஆனால் அது முடியும், அதுவும் இரண்டு முறை, ஒரே சமூகத்தில், 18 மாதங்களுக்குள் நடந்துள்ளது.

பாண்டியில் அதிர்ச்சியடைந்து துக்கமடைந்த மக்களால் விட்டுச் செல்லப்பட்ட மலர்களின் கடல் நிரம்பியுள்ளது. தேசிய சிந்தனை தினம் முடிந்தது. ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு, இந்த ஹன்னுகாவில் கடைசியாக யூத ஆஸ்திரேலியர்கள் மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றி வைத்தனர்.

ஆனால் இரண்டு துயர சம்பவங்களும் ஏராளமானோரை உடல் ரீதியாக காயப்படுத்தியுள்ளன, அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளன, மேலும் நாட்டின் பாதுகாப்பு உணர்வும் சிதைந்துள்ளது.

'பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரை அனைவரும் அறிவார்கள்'

பாதிக்கப்பட்டவர்களின் இறுதிச் சடங்குகள் இந்த வாரம் ஆயிரக்கணக்கான துக்கங்களை ஈர்த்துள்ளன. போண்டி ஆஸ்திரேலியாவின் மிகவும் பிரபலமான கடற்கரை - அதன் வாழ்க்கை முறையின் உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சின்னம்.

இது ஆஸ்திரேலிய சமூகத்தின் ஒரு முக்கிய பகுதியாகும். "அனைவருக்கும் அனைவரையும் தெரியும்" என்ற ஒரு அம்சம் உள்ளது - அதாவது டிசம்பர் 14 துயரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரை அனைவரும் அறிவார்கள் என்று மேயர் வில் நெமேஷ் பிபிசியிடம் தெரிவித்தார்.

"நான் முதலில் குறுஞ்செய்தி அனுப்பியவர்களில் ஒருவர் [ரப்பி] எலி ஷ்லாங்கர். நான் சொன்னேன், 'நீங்கள் நலமாக இருக்கிறீர்கள் என்று நம்புகிறேன். உங்களுக்கு ஏதாவது தேவைப்பட்டால் என்னை அழைக்கவும்'," என்று அவர் கூறினார்.

ஆனால், "போண்டி ரப்பி" என்றும் அழைக்கப்படும், பிரிட்டனில் பிறந்த ஐந்து குழந்தைகளின் தந்தை, இறந்தவர்களில் ஒருவர்.

முதல் பதிலளிப்பாளர்களான காவல்துறை மற்றும் துணை மருத்துவர்கள், தங்கள் சொந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் பணிபுரிந்திருப்பார்கள். மற்றவர்கள் தங்கள் சக ஊழியர்களை குறிவைத்து துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியவர்களுக்கு சிகிச்சையளிக்க வேண்டிய பணியைக் கொண்டிருந்தனர்.

"[வெஸ்ட்ஃபீல்ட் பாண்டி ஜங்ஷன்] பயங்கரமானது, நிச்சயமாக நாம் பழகாத ஒன்று. பின்னர் இது மீண்டும் மிகப்பெரிய, பேரழிவு தரும் காயங்களாக இருந்தது," என்று நியூ சவுத் வேல்ஸின் சுகாதார அமைச்சர் ரியான் பார்க் பிபிசியிடம் கூறினார்.

"ஒரு போர் மண்டலத்தில் நீங்கள் பார்ப்பது போன்ற விஷயங்களை அவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள்... அந்த படங்கள் உங்கள் தலையிலிருந்து வெளியே வராது," என்று பார்க் மேலும் கூறினார்.

இது போண்டி மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவின் மீது என்றென்றும் ஒரு கறையாகவே இருக்கும் என்று மேயர் நெமேஷ் அஞ்சுகிறார்.

"இது இங்கே போண்டி கடற்கரையில் நடக்க முடிந்தால், அது உண்மையில் எங்கும் நடக்கலாம்... அதன் தாக்கம் ஆஸ்திரேலியா முழுவதும் எதிரொலித்துள்ளது."

சுகாதாரப் பணியாளர்கள் தாங்கள் பார்த்தவற்றிலிருந்து மீள்வதற்கு நேரம் எடுக்கும் என்று ரியான் பார்க் கூறுகிறார்

'எச்சரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன'

யூத சமூகத்தை விட வேறு யாரும் இதை அதிகமாக உணரவில்லை, அவர்களுக்கு போண்டி ஒரு சரணாலயமாக மாறிவிட்டது.

"நான் இங்கு பல வருடங்களாக, மழையோ வெயிலோ, தொடர்ந்து தினமும் நீந்தினேன். இந்த வாரம்... என்னால் தண்ணீரில் இறங்க முடியவில்லை. அது சரியாக உணரவில்லை. அது ஏதோ ஒரு வகையில் புனிதமற்றதாக உணர்ந்தேன்," என்று உள்ளூர் மருத்துவ உளவியலாளரும் மனநல வழக்கறிஞருமான டாக்டர் ஜாக் சீட்லர் பிபிசியிடம் கூறினார்.

இந்தத் தாக்குதலில் பாதிக்கப்பட்ட பலர், துன்புறுத்தலில் இருந்து பாதுகாப்புக்காக பல தசாப்தங்களாக இங்கு குடிபெயர்ந்தனர், அவர்களில் 87 வயதான ஹோலோகாஸ்ட் உயிர் பிழைத்த அலெக்ஸ் க்ளீட்மேன் அடங்கும். மாறாக, அவரது வாழ்க்கை யூத எதிர்ப்பு வெறுப்பின் வன்முறைச் செயல்களால் சூழப்பட்டது.

ஹோலோகாஸ்ட்டில் இருந்து தப்பிய தனது தாத்தா பாட்டியை,
மனிதகுலத்தின் நன்மை குறித்த அவர்களின் தடுமாளும் நம்பிக்கையைத்
தக்க வைத்துக் கொள்ளும்படி சமாதானப்படுத்த டாக்டர் சீட்லர் கடந்த
இரண்டு ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து வருகிறார்.

"[என் பாட்டி], 'இவைதான் அறிகுறிகள். நான் இதை முன்பே
பார்த்திருக்கிறேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார். நான்,
'ஆஸ்திரேலியாவில் இல்லை, இங்கே இல்லை. நீ பாதுகாப்பாக இருக்கிறாய்'
என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தேன், அவளை சமாதானப்படுத்த
முயற்சித்தேன்.

"ஆனால் இப்போது நான் ஒருவித முட்டாள் போல் உணர்கிறேன்."

எந்த சமூகமும் ஒற்றைக்கல் அல்ல, ஆனால் பல யூத ஆஸ்திரேலியர்கள்
நம்பும் ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், இந்தத் தாக்குதலுக்கு முந்தைய
மாதங்களில் யூத எதிர்ப்பு எழுச்சி பற்றிய எச்சரிக்கைகள்
புறக்கணிக்கப்பட்டன.

இந்த ஆண்டு போண்டியைச் சுற்றியுள்ள புறநகர்ப் பகுதிகளில் யூத
அடையாளச் சின்னங்களில் தொடர்ச்சியான நாசவேலைகள் மற்றும் தீ
வைப்பு சம்பவங்களுடன் தொடங்கியது. ஆனால் அவர்களின் சமூகத்தை
குறிவைத்து நடத்தப்பட்ட படுகொலைகளுடன் அது முடிந்தது.

பாருங்கள்: போண்டி ஏன் தங்களுக்கு ஒரு 'புனித இடம்' என்பது குறித்து யூத ஆஸ்திரேலியர்கள்

பயத்தை எதிர்கொள்வதில் எதிர்ப்பு உள்ளது - சில தலைவர்கள் யூத ஆஸ்திரேலியர்களை இரட்டிப்பாக்கவும், பொதுவில் யூதர்களாக இருக்கவும், தங்கள் மத சின்னங்களை பெருமையுடன் காட்டவும் வலியுறுத்துகின்றனர்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை போண்டி பெவிலியனுக்கு வெளியே உள்ள பூக்களைப் பார்த்த ஒரு பெண், அதைச் செய்ய மிகவும் பயப்படுவதாக ஒப்புக்கொண்டார். பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பலர் இறந்த இடத்திலிருந்து சில மீட்டர்கள் தொலைவில் உள்ள இந்த இடத்தைப் பார்வையிட தைரியத்தை வளர்த்துக் கொள்ள அவருக்கு வாரம் முழுவதும் ஆனது.

"நான் இதற்கு முன்பு ஒருபோதும் என் யூதத்தன்மையை உணர்ந்ததில்லை. இதுவரை என் வாழ்நாளில் யூத எதிர்ப்பை அனுபவித்ததில்லை," என்று மேரிஆன் கூறுகிறார். "இப்போது, நான் என்னுடைய டேவிட் நட்சத்திரத்தை அணிய விரும்பவில்லை."

சமூகம், கோபம் மற்றும் சோகம்

இந்த துப்பாக்கிச் சூடு நாடு முழுவதிலுமிருந்து பெரும் ஆதரவைத் தூண்டியது.

இந்தச் செய்தி பரவியதும், சமூகத்தில் பலர் உதவ திரண்டனர்.

தன்னார்வர்களாகவும் ஊதியம் பெற்றவர்களாகவும் இருக்கும் உயிர்காப்பாளர்கள் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்தனர். உணவகங்கள் தங்கள் கதவுகளைத் திறந்து மக்களை தங்கள் கடை அறைகளில் மறைத்து வைத்தன, உள்ளூர்வாசிகள் காணாமல் போன குழந்தைகளை தங்கள் அடுக்குமாடி குடியிருப்புகளுக்குள் கொண்டு வந்தனர்.

நியூ சவுத் வேல்ஸ் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கெல்லி ஸ்லோன் கூட - உள்ளூர் மாநில உறுப்பினரும் கூட - சம்பவ இடத்தில் இருந்தார், துப்பாக்கிச் சூட்டு காயங்களை குணப்படுத்த உதவினார்.

துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குப் பிற்தைய நாட்களில், காயமடைந்தவர்களுக்கு சிகிச்சையளிக்க மிகவும் தேவையான இரத்த தானம் செய்ய ஆயிரக்கணக்கான சாதாரண ஆஸ்திரேலியர்கள் - பலர் மணிக்கணக்கில் தொடர்ந்து வரிசையில் நின்றனர்.

ஒவ்வொரு நாளும், போண்டி பெவிலியன் வாயில்களிலிருந்து இதழ்கள், கையால் எழுதப்பட்ட குறிப்புகள், நினைவுக் கற்கள் மற்றும் மெழுகுவர்த்திகளால் ஆன கம்பளம் வளர்ந்தது.

தாக்குதலில் பலியான இளைய பெண்ணான மாடிட்டாவின் நினைவாக, தேனீ உருவங்கள் - ஸ்டிக்கர்கள், பலூன்கள், நடைபாதை ஓவியங்கள் கூட - புறநகர்ப் பகுதி முழுவதும் உள்ளன.

வெள்ளிக்கிழமை சர்ஃபர்ஸ் மற்றும் நீச்சல் வீரர்கள் போண்டியின் சின்னமான இடைவேளைகளுக்கு அப்பால் துடுப்பு போட்டு இறந்தவர்களைக் கௌரவித்தனர்.

ஒரு நாள் கழித்து, சர்ஃப் லைஃப் சேவர்களும் லைஃப் கார்க்களும் யூத சமூகத்துடன் ஒற்றுமையுடன் கடற்கரையில் தோளோடு தோள் நின்று போராடினர்.

ஆனால் வெற்றுப் பேச்சுகளுக்கு மத்தியில், சோகமும் அதிர்ச்சியும் கோபமாகவும் பதற்றமாகவும் மாறி வருகின்றன.

பாண்டி துப்பாக்கிச் சூட்டில் உயிரிழந்தவர்களுக்கு சர்ஃபர்ஸ் மற்றும் நீச்சல் வீரர்கள் அஞ்சலி செலுத்துகின்றனர்.

கடந்த ஆண்டு போண்டி சந்திப்பில் நடந்த கத்திக்குத்து சம்பவங்கள் சமூகத்திற்கு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது - ஆனால் ஒரு பொதுவான தீர்மானம் அதை ஒன்றிணைத்தது.

ஸ்கிசோஃப்ரினியா நோயால் பாதிக்கப்பட்ட தாக்குதல் நடத்தியவர், கத்திக்குத்து சம்பவத்தின் போது மனநோயில் இருந்ததாக நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர், மேலும் அவரது குடும்பத்தினர் முன்பு காதலியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் விரக்தியடைந்ததாகக் கூறியுள்ளனர். அவர் பெண்களை குறிவைத்தாரா என்ற கேள்விக்கு என்றென்றும் பதிலளிக்கப்படாமல் போகலாம். ஆனால் மனநல அமைப்பில் தெளிவான தோல்விகள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

கடந்த மாதம், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள், குறைந்த மேற்பார்வையுடன் மருந்தை நிறுத்திய மருத்துவரை விசாரணைக்காக ஒழுங்குமுறை அதிகாரிகளிடம் பரிந்துரைக்குமாறு பிரேத பரிசோதனை அதிகாரியிடம் கேட்டுக் கொண்டனர், மேலும் மனநல சேவை நிதிக்கு பாரிய ஊக்கத்தையும் அவர்கள் வாதிட்டனர்.

ஆனால் கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை நிகழ்வுகள் அதிக சங்கடமான உணர்வுகளையும் கேள்விகளையும் எழுப்புகின்றன.

யூத எதிர்ப்புவாதத்தைத் தடுக்க இன்னும் அதிகமாகச் செய்யத் தவறியதாக உணரப்பட்ட - மற்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட - அரசாங்கத்தின் மீது வெளிப்படையான கோபம் உள்ளது. இந்த வாரம் பொது நிகழ்ச்சிகளின் போது பிரதமர் அந்தோணி அல்பானீஸ் கூச்சலிடப்பட்டார், மேலும் போண்டியில் தாக்குதல் நடந்த இடத்தைப் பார்வையிட்ட மக்களிடம் பேசுகையில், அவர்கள் அவரை ராஜினாமா செய்யக் கோருவதைக் கேட்பது அசாதாரணமானது அல்ல.

பிபிசியுடன் பேசிய பலர், இங்கிலாந்து, கனடா உள்ளிட்ட நாடுகளுடன் பாலஸ்தீன நாட்டை அங்கீகரிப்பதற்கான அவரது அரசாங்கத்தின் முடிவையும், ஆஸ்திரேலியாவில் பாலஸ்தீன ஆதரவு இயக்க உறுப்பினர்களால் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்ட போராட்டங்களையும் சுட்டிக்காட்டினர். அவை பெரும்பாலும் அமைதியானவை என்றாலும், யூத எதிர்ப்பு கோஷங்கள் மற்றும் பதாகைகளால் நிரம்பியுள்ளன.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியாக போராட்ட விதிகளை கடுமையாக்கி வரும் நியூ சவுத் வேல்ஸ் மாநிலம், "வெறுக்கத்தக்க" கோஷங்களை ஒடுக்க கூடுதல் சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதாகவும், ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை விசாரிக்க காவல்துறைக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்குவதாகவும் ஏற்கனவே அறிவித்துள்ளது. மத்திய அரசும் இதேபோன்ற வாக்குறுதியை அளித்துள்ளது.

இந்தப் போராட்டங்களுக்குப் பகிரப்பட்ட பழி பலரை, யூத சமூகத்தின் சில பிரிவுகளை கூட, சரியாகப் பாதிக்கவில்லை.

"நாம் பல உண்மைகளை வைத்திருக்க வேண்டும்," என்று டாக்டர் சீட்லர் கூறுகிறார். "நாம் பயப்படலாம், ஆஸ்திரேலியாவிற்குள் சில வட்டாரங்களில் ஆழமான யூத எதிர்ப்பு சொல்லாடல்கள் நடந்து வருவதாக உணரலாம்... அதே நேரத்தில் காசாவில் என்ன நடக்கிறது என்பது குறித்து கவலைப்பட இந்த நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு - குறிப்பாக முஸ்லிம் ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு - உரிமை உண்டு என்பதையும் புரிந்துகொள்கிறோம்."

"அந்தக் கோட்டைக் கண்டுபிடித்து, அந்தக் கோட்டைக் கடக்கும்போது அழைப்பதில் நாம் சிறந்து விளங்க வேண்டும்."

கடந்த ஆண்டு ஏப்ரலில் ஆறு பேர் குத்திக் கொல்லப்பட்ட போண்டி ஜங்ஷன் வெஸ்ட்ஃபீல்ட் ஷாப்பிங் சென்டருக்குள் ஒரு நினைவுச்சின்னம்.

கெட்டி

மற்றவர்களுக்கு, ஒரு துயரத்தை அரசியலாக்குவதாக அவர்கள் உணருவது கோபமாக இருக்கிறது.

"இது ஒரு இரத்தக்களரி புகைப்படத் தேர்வு" என்று ஞாயிற்றுக்கிழமை ஒரு பெண் என்னிடம் கூறினார், ஒரு முக்கிய ஆஸ்திரேலிய தொழிலதிபர் வந்து போண்டியில் மலர் அஞ்சலி செலுத்தத் தொடங்கினார்.

உள்ளூர் கூட்டாட்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அல்லெக்ரா ஸ்பெண்டர் உட்பட சிலர், இந்தத் தாக்குதல் குடியேற்ற எதிர்ப்பு உணர்வைத் தூண்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதாகக் கவலைப்படுகிறார்கள்.

"உதாரணமாக, முஸ்லிம் குடியேற்றத்தை நாங்கள் துண்டித்திருந்தால், இவ்வளவு ஆஸ்திரேலியர்களைக் காப்பாற்றிய அந்த மனிதர் நமக்குக் கிடைத்திருக்க மாட்டார்," என்று அவர் கூறினார்.

டாக்டர் சீட்லர் கூறுகையில், இந்த வாதங்கள் யூத எதிர்ப்புக் கருத்துக்கள் - மற்றும் பிற வகையான மதவெறி - இங்கேயும் உருவாகின்றன என்பதை அங்கீகரிக்கத் தவறிவிடுகின்றன.

"வரலாற்றிலிருந்து வந்த ஒரு விடுமுறை என்று ஆஸ்திரேலியா நினைக்கிறது என்றும், நாம் எப்படியோ இந்த பொருட்களிலிருந்து விடுபட்டுள்ளோம் என்றும், அது இங்கே வளர்க்கப்படவில்லை, இறக்குமதி செய்யப்பட்டது என்றும் ஒருவர் சொல்வதை நான் கேட்டேன்," என்று டாக்டர் சீட்லர் கூறுகிறார்.

கோபத்துடன், பயமும் இருக்கிறது: யூத சமூகம் மற்ற தாக்குதல்களுக்கு ஆளாக நேரிடும், முஸ்லிம் சமூகம் ஒரு பயங்கரவாதச் செயலுக்கு பழிவாங்கும் நடவடிக்கைக்கு ஆளாக நேரிடும் என்று அவர்கள் சத்தமாகக் கண்டித்துள்ளனர்.

2019 ஆம் ஆண்டு போண்டி கடற்கரை சந்தேக நபர்களில் ஒருவர் மீதான விசாரணையை ஆஸ்திரேலியாவின் பாதுகாப்பு நிறுவனம் எவ்வாறு கைவிட்டது என்பது குறித்து கேள்விகள் உள்ளன, இது ஞாயிற்றுக்கிழமை அறிவிக்கப்பட்ட கூட்டாட்சி காவல்துறை மற்றும் புலனாய்வு அமைப்புகளை மறுபரிசீலனை செய்யத் தூண்டியது.

வெறுப்பு பிரச்சாரகர்கள் தங்கள் இளைஞர்களை வேட்டையாடுவதாக முஸ்லிம் சமூகத்தால் பல ஆண்டுகளாக எச்சரிக்கப்பட்டு வரும் NSW காவல்துறை மீது விரக்தி நிலவுகிறது.

யூத மற்றும் அரேபிய ஆஸ்திரேலியர்கள் இருவரிடையேயும், அவர்கள் தவறாக சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையால் ஏற்பட்ட மனக்கசப்பாலும், அவர்களுக்கு எதிரான தூண்டுதலாக சிலர் கருதுவது விரக்தியாலும், ஊடகங்கள் மீது வெறுப்பு நிலவுகிறது.

ஆனால் இந்த வாரம் முழுவதும் அதிர்ச்சியடைந்த பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதில் ஒரு குழப்பமும் உள்ளது, அவர்களில் சிலர் தொலைக்காட்சியில் நேரடியாக நேர்காணல் செய்யப்பட்டனர், அதே நேரத்தில் அவர்களது நண்பர்களின் இரத்தம் இன்னும் அவர்களின் கைகளில் படிந்துள்ளது.

இவை அனைத்தின் ஊடாகவும், நிறுவனங்கள் மற்றும் ஒன்றையொன்று சந்தேகிக்கும் ஒரு உள்ளார்ந்த போக்கு உள்ளது.

அந்தப் பிளவுகள் எவ்வாறு குணமாகும் - அல்லது குணமாகுமா என்பது குறித்து மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. ஆனால் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்ற பொதுவான உறுதிப்பாடு உள்ளது.

துப்பாக்கிச் சூடு நடந்த நேரத்தில் கடற்கரையில் இருந்த ஒரு இங்கிலாந்து வெளிநாட்டவர், அவர் பேசும் அனைவரும் இது பாண்டியையோ அல்லது ஆஸ்திரேலியாவையோ மாற்றாது என்று உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

"ஒரு தேசமாக உங்களிடம் இருப்பது மிகவும் தனித்துவமானது... அதில் ஒரு மாயாஜாலம் இருக்கிறது," என்று ஹென்றி ஜேமிசன் பிபிசியிடம் கூறுகிறார்.

"நான் அதிர்ச்சியில் இருக்கிறேன்... என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் அதைச் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கும், நானும் அப்படித்தான் என்று எனக்குத் தெரியும்... அங்கு இல்லாதவர்கள் கூட அதிர்ச்சியடைந்தனர்."

"ஆனால் அது என்னை அசைக்க விடமாட்டேன், இந்த சமூகத்தை வடிவமைக்க நாங்கள் விடமாட்டோம்."

"அவர்களை வெற்றி பெற விட முடியாது," என்று பயங்கரவாதக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களைப் பற்றி அவர் கூறுகிறார்.

தாக்குதல் நடந்து ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு நடந்த ஒரு உணர்ச்சிபூர்வமான நினைவு நிகழ்வில், அதே எதிர்ப்பு உணர்வு வெளிப்பட்டது. மெனோராவை ஏற்றி வைப்பதன் மூலம் அது முடிந்தது, கடந்த வாரம் ஹன்னுக்காவிற்கு கூடியிருந்த கூட்டத்தினரால் ஒருபோதும் செய்ய முடியாத ஒன்று.

மைய மெழுகுவர்த்தியான ஷமாஷ், தாக்குதல் நடத்தியவர்களில் ஒருவரை துப்பாக்கியால் சுட்டு வீழ்த்திய அவரது துணிச்சலைப் போற்றும் விதமாக அகமது அல் அகமதுவின் தந்தையால் ஏற்றப்பட்டது. கொல்லப்பட்ட இரண்டு ரபீக்களின் குழந்தைகள் மற்றொருவரை ஏற்றினர். மற்ற மெழுகுவர்த்திகளை சர்ஃப் லைஃப் சேவர்ஸ் பிரதிநிதியும், துப்பாக்கிச் சூடு நிற்கும் முன்பே காயமடைந்தவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கத் தொடங்கிய யூத சமூக மருத்துவரும் ஏற்றினர். இறுதி மெழுகுவர்த்தியை மாடிட்டாவின் தந்தை மைக்கேல் ஏற்றினார், அவர் அவளை அறிந்த அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியின் ஊற்றாக விவரிக்கப்படுகிறார்.

பல்வேறு ஆஸ்திரேலியர்களின் அணிவகுப்பு மெனோராவின் ஒவ்வொரு கையிலும் தீப்பிழம்புகளைப் பற்றவைத்த பிறகு, போண்டி சபாத்தின் ரப்பி யெஹோராம் உல்மான் அதிக அன்பு மற்றும் அதிக ஒற்றுமைக்கான வேண்டுகோளை விடுத்தார்.

"இயல்பு நிலைக்குத் திரும்புவது மட்டும் போதாது," என்று அவர் கூறினார்.

"சித்னி நன்மையின் கலங்கரை விளக்கமாக மாற முடியும், மாற வேண்டும். மக்கள் ஒருவரையொருவர் கவனித்துக் கொள்ளும் நகரம், வெறுப்பை விட கருணை சத்தமாக இருக்கும், பயத்தை விட கண்ணியம் வலிமையானது, அதை நாம் சாத்தியமாக்க முடியும்," என்று அவர் கூறினார், கூட்டம் கைதட்டியபோது ஒரு கணம் நின்றார்.

"ஆனால் நாம் இப்போது கொண்டிருக்கும் உணர்வுகளை எடுத்து அவற்றை செயலாக, தொடர்ச்சியான செயலாக மாற்றினால் மட்டுமே."

ஹெலன் சல்லிவனின் கூடுதல் அறிக்கை